

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์เพื่อตอบข้อสมมติฐานการวิจัย เสนอผลการวิจัยพร้อมข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ.
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู คณบดี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนคูริยางค์

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวม อยู่ในระดับมาก
2. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง แตกต่างกัน

3. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ. แยกต่างกัน

4. ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูดนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนคูริยางค์ แยกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวม” การวิจัยพบว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพ โดยพิจารณาจากการบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้าน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 436 คน แยกตามเพศ ได้แก่ เพศชาย 287 คน คิดเป็น 65.80% และเพศหญิง 149 คน คิดเป็น 34.20% แยกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ.จำนวน 135 คน คิดเป็น 31.00% ทร. จำนวน 175 คน คิดเป็น 40.10% ทอ.จำนวน 126 คน คิดเป็น 28.90% แยกตามตำแหน่งหน้าที่ ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 45 คน คิดเป็น 10.30% ครูดนตรีจำนวน 64 คน คิดเป็น 14.70% ข้าราชการประจำวงดนตรีจำนวน 217 คน คิดเป็น 49.80% นักเรียนคูริยางค์จำนวน 110 คน คิดเป็น 25.30%

ผลการวิจัยพบว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคูริยางค์ทหารเหล่าทัพโดยพิจารณาจากการบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้าน ในภาพรวม ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรเป็นด้านที่ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญ ด้านความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรับผิดชอบด้านงานด้านที่ตัวเองเชี่ยวชาญ ด้านความมีประสิทธิภาพ ด้านติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยม ด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองและด้านมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน ส่วนด้านเข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกัน เป็นด้านที่มีระดับความเป็นเลิศน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน รายข้อพบว่า

ด้านที่ 1 มุ่งเน้นการปฏิบัติงานในภาพรวม ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการเรียนการสอน มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 6. ผู้บริหารมีการนำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศมาประกอบการบริหารและแก้ปัญหา มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ 2 ความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองในภาพรวม ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 7. ผู้บริหารและครูเอาใจใส่ดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 12. นักเรียนมีอิสระในการเลือกเครื่องดนตรีที่ตรงกับความสามารถของตนเองได้ มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ 3 ความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรับผิดชอบเป็นเจ้าของกิจการในภาพรวม ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 18. เมื่อเกิดปัญหาในโรงเรียนผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบก่อนเป็นลำดับแรก มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 17. ผู้บริหารมีการมอบอำนาจให้ครูในการตัดสินใจในบางเรื่อง มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 4 เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรในภาพรวม ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 19. ผู้บริหารให้เกียรติและไว้วางใจการทำงานของครู มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 23. โรงเรียนจัดสวัสดิการและทุนการศึกษาให้กับนักเรียนทุกปีการศึกษา ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ 5 ติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยมในภาพรวม ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 30. โรงเรียนมีการปลูกฝังค่านิยมรักในวิชาชีพดนตรีและรักชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 27. บรรยากาศในโรงเรียนส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีความสุข ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ 6 ทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญในภาพรวมระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 32. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความสามารถงานด้านดนตรีและรักในวิชาชีพดนตรี มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 34. โรงเรียนมีการจัดเตรียมเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลไว้อย่างพอเพียงกับจำนวนนักเรียน ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ 7 รูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพในภาพรวมระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 39. ครูดนตรีส่วนใหญ่ในโรงเรียนสามารถสอนได้ทั้งวิชาทฤษฎีดนตรีและวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 41. ฝ่ายปกครองมี

มนุษย์สัมพันธ์กับนักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจพฤติกรรมนักเรียนเป็นอย่างดีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านที่ 8 เข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกันในภาพรวมระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 47. โรงเรียนมีการวัดผลแบบมาตรฐานสากลในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างจริงจัง มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 44. ฝ่ายศึกษา/ฝ่ายปกครองมีการประชุมหาข้อยุติปัญหาข้อขัดข้องของนักเรียนตลอดเวลา ระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่าเพื่อศึกษาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวมมีระดับความเป็นเลิศอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรเป็นด้านที่มีระดับความเป็นเลิศมากที่สุด ใน ข้อ 19. ผู้บริหารให้เกียรติและไว้วางใจการทำงานของครู เป็นข้อที่มีระดับความเป็นเลิศมากที่สุดรองลงมา คือด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญใน ข้อ 32. ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความสามารถงานด้านดนตรีและรักในวิชาชีพดนตรีเป็นข้อที่มีระดับความเป็นเลิศรองลงมา ส่วนด้านเข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกันด้านที่มีระดับความเป็นเลิศน้อยที่สุด แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อที่มีระดับความเป็นเลิศน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 44. ฝ่ายศึกษา/ฝ่ายปกครองมีการประชุมหาข้อยุติปัญหาข้อขัดข้องของนักเรียนตลอดเวลา เป็นข้อที่มีระดับความเป็นเลิศน้อยที่สุด และข้อ 27. บรรยากาศในโรงเรียนส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีความสุข

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง” ผลการวิจัยพบว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ โดยพิจารณาจากการบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้านในภาพรวมแตกต่างกันทุกด้านและเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิงทุกด้าน ด้านที่มีค่าความแตกต่างกันมากที่สุด ได้แก่ ด้านเข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกัน รองลงมาคือด้านรูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพและด้านที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยสุด คือ ด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครอง และด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญ

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกสถานภาพตามเพศชาย เพศหญิงในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิงทุกด้านและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีความแตกต่างมากที่สุด ได้แก่ ด้านเข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมาคือ ด้านรูปแบบที่

เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกสถานภาพตามเพศชาย เพศหญิงรายด้าน รายข้อพบว่า

ด้านที่ 1 มุ่งเน้นการปฏิบัติงานในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าปรึกษาปัญหาได้อย่างสะดวก เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการเรียนการสอน เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 2 ความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 3 ความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรับผิดชอบของกิจการในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 18. เมื่อเกิดปัญหาในโรงเรียนผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบก่อนเป็นลำดับแรก เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ15. ครูมีอิสระในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในส่วนรับผิดชอบของตนเอง เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 4 เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ24. โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างนวัตกรรมทางดนตรีแบบใหม่ๆ เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ19. ผู้บริหารให้เกียรติและไว้วางใจการทำงานของครู เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 5 ติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยมในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 25. ผู้บริหารและครูมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 27. บรรยากาศในโรงเรียน

ส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีความสุข เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 6 ทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 7 รูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 38. โรงเรียนมีบุคลากรครูที่มีความสามารถด้านวิชาคนตรีเพียงพอแก่นักเรียน เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 42. ทุกฝ่ายในโรงเรียนมีการบริหารงานที่เป็นอิสระมีขั้นตอนการปฏิบัติที่เรียบง่าย เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 8 เข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกันในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 46. บุคลากรในโรงเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่และสนุกกับการทำงาน เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 45. โรงเรียนมีความยืดหยุ่นและผ่อนปรนการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคุรุรักษ์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิงในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารและให้ความสำคัญในการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคุรุรักษ์ทหารเหล่าทัพมากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะด้านเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรและด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญ เป็นสองด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญและด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครอง เป็นด้านที่เพศชายและเพศหญิงแตกแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคุรุรักษ์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ.” ผลการวิจัยพบว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนคุรุรักษ์ทหารเหล่าทัพโดยพิจารณาจากการบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้านในภาพรวมโดยจำแนกสถานภาพตามเหล่าทัพ ในภาพรวม ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหาร

สู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ.และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้าน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ.และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองและด้านมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ.และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกสถานภาพตามเหล่าทัพแยกรายด้านรายข้อพบว่า

ด้านที่ 1 มุ่งเน้นการปฏิบัติงานในภาพรวม ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4. โรงเรียนมีขั้นตอนในการแก้ปัญหาที่รวดเร็วระเบียบทางเอกสารไม่ยุ่งยาก ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. ทร. และทอ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 1. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการเรียนการสอน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. ทร. และทอ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านที่ 2 ความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองในภาพรวม ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 10. โรงเรียนนำข้อเสนอของผู้ปกครองนำมาปฏิบัติปรับปรุงแก้ไข ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร.ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 8. โรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการบริหาร โรงเรียน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร.ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านที่ 3 ความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรับผิดชอบในภาพรวม ทบ. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 16. ครูสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร.ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่า

ความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 13. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารและเสนอแนวทางการปฏิบัติงาน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านที่ 4 เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรในภาพรวม ทบ. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 23. โรงเรียนจัดสวัสดิการและทุนการศึกษาให้กับนักเรียนทุกปีการศึกษา ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 21. ผู้บริหารมีการยกย่องและแสดงผลงานของครูหรือนักเรียนที่ทำชื่อเสียงให้กับ โรงเรียน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านที่ 5 ติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยมในภาพรวม ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 26. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของครูรับทราบปัญหาข้อขัดข้อง ทบ. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 30. โรงเรียนมีการปลูกฝังค่านิยมรักในวิชาชีพดนตรีและรักชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านที่ 6 ทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญในภาพรวม ทบ. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 34. โรงเรียนมีการจัดเตรียมเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลไว้อย่างพอเพียงกับจำนวนนักเรียน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. ทร. และทอ. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 36. โรงเรียนกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางดนตรีโดยการเข้าประกวดในโครงการดนตรีต่างๆทั้งภายในและภายนอก ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ.

และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านที่ 7 รูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพในภาพรวม ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 41. ฝ่ายปกครองมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจพฤติกรรมนักเรียนเป็นอย่างดีทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 38. โรงเรียนมีบุคลากรครูที่มีความสามารถด้านวิชาดนตรีเพียงพอกับนักเรียน ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ด้านที่ 8 ด้านเข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกันในภาพรวม ทบ. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 44. ฝ่ายศึกษา/ฝ่ายปกครองมีการประชุมหาข้อยุติปัญหาข้อขัดข้องของนักเรียนตลอดเวลา ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 47. โรงเรียนมีการวัดผลแบบมาตรฐานสากลในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างจริงจัง ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร. มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

สรุปจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพได้แก่ ทบ. ทร. ทอ. ในภาพรวม ทบ.ให้ความสำคัญในการบริหารงานสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพมากกว่า ทร. และทอ. โดยเฉพาะด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองและด้านมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูดนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนดุริยางค์” ผลการวิจัยพบว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ โดยพิจารณาจากการบริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้านในภาพรวมโดย จำแนกสถานภาพตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานพบว่า

ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูียงค์ ครูคนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่ามีสองด้านที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ ด้าน เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร และด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญ และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกสถานภาพตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานแยกรายด้าน รายข้อพบว่า

ด้านที่ 1 มุ่งเน้นการปฏิบัติงานในภาพรวม ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูียงค์ ครูคนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5. เมื่อมีปัญหาผู้บริหารเข้าร่วมปฏิบัติการแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็วจริงจัง ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูียงค์ ครูคนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 47. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูียงค์ ข้าราชการประจำวงดนตรีและครูคนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 2 ความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองในภาพรวม ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าครูคนตรี นักเรียนครูียงค์ และข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 11. ครูผู้สอนในวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีมีการสอนแบบฝึกหัดเกี่ยวกับนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนครูียงค์มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าครูคนตรี ผู้บริหารและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 12. นักเรียนมีอิสระในการเลือกเครื่องดนตรีที่ตรงกับความสามารถของตนเองได้ ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูียงค์ ครูคนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 3 ความอิสระในการทำงานและสร้างความรู้สึกรับผิดชอบกิจการในภาพรวม นักเรียนครูียงค์มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าผู้บริหารครูคนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 4 เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรในภาพรวม ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูียงค์ ครูคนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 22. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นักเรียนครูียงค์มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าผู้บริหารครูคนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และข้อที่มีค่าความแตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 20. ครูมีความกระตือรือร้นในการทำงานและมีกำลังใจใน

การเพิ่มผลงานของโรงเรียน นักเรียนครูวิทยากรมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าผู้บริหาร
ข้าราชการประจำวงดนตรีและครูดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 5 ติดตามงานอย่างใกล้ชิดและมีค่านิยมในภาพรวม ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่
ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูวิทยากร ครูดนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 6 ทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญในภาพรวม ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็น
เลิศสูงกว่านักเรียนครูวิทยากร ครูดนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.5 แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 36. โรงเรียนกระตุ้นส่งเสริมให้
นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางดนตรีโดยการเข้าประกวดในโครงการดนตรีต่างๆ ทั้งภายในและ
ภายนอก นักเรียนครูวิทยากรมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าผู้บริหาร ครูดนตรีและ
ข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และข้อที่มีค่าความ
แตกต่างกันน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 34. โรงเรียนมีการปรับปรุงหลักสูตรเนื้อหาวิชาชีพด้านดนตรีอยู่
เสมอ ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูวิทยากร ข้าราชการประจำวงดนตรี
และครูดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 7 รูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพในภาพรวม ผู้บริหารมีระดับ
การบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูวิทยากร ครูดนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านที่ 8 ด้านเข้มงวดและผ่อนคลายในเวลาเดียวกันในภาพรวม ผู้บริหารมีระดับการ
บริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูวิทยากร ครูดนตรีและข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความ
เป็นเลิศของโรงเรียนครูวิทยากรทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่ง
หน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูดนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนครูวิทยากร ใน
ภาพรวม พบว่า ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนครูวิทยากร ครูดนตรีและ
ข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีสองด้านที่มีค่าความ
แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรและด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญ

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญถึงการค้นพบในการศึกษาในครั้งนี้ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย กรอบแนวคิด และสมมุติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 “เพื่อศึกษาระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพในภาพรวม” นั้น ในภาพรวมการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ อยู่ในระดับมาก ซึ่งตอบรับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก” ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพนั้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะ ด้านเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร ผู้บริหารองค์การมีการกระตุ้นให้ครูและบุคลากรในองค์การมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลาและการส่งเสริมให้ครูในองค์การได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยปัจจุบันกองดุริยางค์ทั้งสามเหล่าทัพมีทุนการศึกษาให้กับบุคลากรในองค์การอยู่แล้วและมีนโยบายสนับสนุนให้ครูดนตรีและนักเรียนดุริยางค์ได้มีโอกาสศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาที่สูงขึ้น และการที่ผู้บริหารองค์การให้เกียรติพร้อมไว้ว่างใจการทำงานของครู ยกย่องและแสดงผลงานของครูหรือนักเรียนที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียน เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนดุริยางค์ได้สร้างนวัตกรรมทางดนตรีแบบใหม่ๆ ก็จะเป็นการนำพาองค์การเข้าสู่ความเป็นเลิศ และอีกด้านหนึ่งที่มีความเป็นเลิศอยู่ในระดับมากคือ ด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญ ผู้บริหารองค์การจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการศึกษา และมีความรู้ความสามารถในงานด้านดนตรีและรักในวิชาชีพดนตรี ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูดนตรีและนักเรียนดุริยางค์ได้แสดงผลงานด้านดนตรีอย่างเสรี โดยการให้ครูดนตรีและนักเรียนดุริยางค์มีโอกาสเข้าประกวดแข่งขันงานด้านดนตรีในระดับองค์การและการแข่งขันงานดนตรีในระดับประเทศ และที่สำคัญที่สุดผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบายการบริหารที่เน้นงานด้านดนตรีเป็นหลัก ตลอดจนมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาตลอดเวลา ในปัจจุบันกองดุริยางค์ทหารเหล่าทัพกำลังดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรอยู่ในส่วนของ ทบ.และทอ.ดำเนินการเสร็จแล้วแต่ในส่วน ของ ทร. กำลังดำเนินการอยู่คาดว่าจะเสร็จภายใน พ.ศ. 2556 และสิ่งที่ผู้วิจัยค้นพบข้อด้อยในด้านนี้คือ โรงเรียนมีการจัดเตรียมเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลไว้ไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียน ผลการวิจัยเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาภรณ์ คิ้วาน (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบความเป็นเลิศในการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นเลิศในการบริหารของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น

รายองค์ประกอบ ทุกองค์ประกอบคือ มุ่งการปฏิบัติ มีความใกล้ชิดกับลูกค้า มีความอิสระในการทำงานและรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการ เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร การสัมพันธ์งานและยึดคุณค่า ทำแต่ธุรกิจที่มีความเชี่ยวชาญและเกี่ยวเนื่อง รูปแบบที่เรียบง่ายและจำกัดจำนวนบุคลากร และเข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกันอยู่ในระดับมาก ความเป็นเลิศในการบริหารส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีนัยสำคัญที่ .01 ความเป็นเลิศในการบริหารสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลองค์การได้ร้อยละ 74.70 องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ได้คือ เข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกันกับเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร รูปแบบที่เรียบง่ายและจำกัดจำนวนบุคลากร มุ่งการปฏิบัติและทำแต่ธุรกิจที่มีความเชี่ยวชาญและเกี่ยวเนื่อง ได้สมการพยากรณ์ ดังนี้ ประสิทธิภาพองค์การ = 0.503 + 0.153 (เข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกัน) + 0.224 (เพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร) + 0.189 (รูปแบบที่เรียบง่ายและจำกัดจำนวนบุคลากร) + 0.164 (มุ่งการปฏิบัติ) + 0.127 (ทำแต่ธุรกิจที่มีความเชี่ยวชาญและเกี่ยวเนื่อง) ทั้งนี้ยังสอดคล้องผลการวิจัยของ ดร.ชนิ หาสุณหะ (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแนวทศพิธราชธรรมกับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1” ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแนวทศพิธราชธรรมกับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1” มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับมาก การบริหารแนวทศพิธราชธรรมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก การบริหารโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 “เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง” นั้น ในภาพรวม การบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิงทุกด้านและ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตอบรับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน” ผู้วิจัยพบว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพจำแนกตามเพศในภาพรวม เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิงทุกด้าน โดยเฉพาะด้าน เข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกัน เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แสดงว่า เพศชายที่เป็นผู้บริหารชาย ครูดนตรีชาย ข้าราชการประจำวงดนตรีชายและนักเรียนดุริยางค์ชาย ในโรงเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่และสนุกจริงจังกกับการทำงานมากกว่าเพศหญิง และเพศชายให้ความสำคัญกับการวัดผลแบบมาตรฐานสากลในวิชาชีพปฏิบัติเครื่องดนตรีมากกว่าเพศ

หญิง ในกองดุริยางค์เหล่าทัพผู้บริหารชาย ครูดนตรีชาย ข้าราชการประจำวงดนตรีชายจะให้ความสำคัญกับระเบียบและวินัยของทหารมากกว่าผู้บริหารหญิง ครูดนตรีหญิง ข้าราชการประจำวงดนตรีหญิง ดังนั้นเพศชายจึงมีความยึดหยุ่นผ่อนปรนการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆตามสถานการณ์ที่เหมาะสม และบริหารงานแบบการมีส่วนร่วมมากกว่าการใช้อำนาจเผด็จการ พร้อมทั้งมีการประชุมหาข้อยุติปัญหาข้อขัดข้องขององค์การตลอดเวลา ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารชาย ครูดนตรีชาย ข้าราชการประจำวงดนตรีชายมีภาวะผู้นำในการตัดสินใจ การใช้ระเบียบกฎข้อบังคับได้ดีกว่าผู้บริหารหญิง ครูดนตรีหญิง ข้าราชการประจำวงดนตรีหญิง และอีกด้านที่เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง คือ ด้านรูปแบบที่เรียบง่ายและใช้ครูอย่างมีประสิทธิภาพ เพศชายมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าเพศหญิง แสดงว่า เพศชายที่เป็นผู้บริหารชาย ครูดนตรีชาย ข้าราชการประจำวงดนตรีชายมีการจัดระบบของโครงสร้างองค์การและมอบหมายงานอย่างเป็นระบบชัดเจน การสั่งการและวางรูปแบบการในบริหารจัดการงานด้านดนตรี เพศชายมีความเป็นเลิศในการบริหารจัดการดีกว่าเพศหญิง โดยทั่วไปในโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพครูดนตรีชายส่วนใหญ่ในโรงเรียนสามารถสอนได้ทั้งวิชาทฤษฎีดนตรีและวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี และให้ความจริงจังมากกว่าผู้บริหารหญิง ครูดนตรีหญิง ข้าราชการประจำวงดนตรีหญิง ครูดนตรีชายที่มีความสามารถด้านวิชาดนตรีมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ดังนั้นในโรงเรียนดุริยางค์ทหาร ผู้บริหารชาย ครูดนตรีชายจึงมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและผู้ปกครองพร้อมเข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนทหารเป็นอย่างดีโดยเฉพาะในโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ ผลการวิจัยเป็นที่น่าพอใจซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนันท์ บัวชา (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ระดับปัญหาการบริหารงานอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยภาพรวมพบว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีสภาพการบริหารงานอนามัยโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีระดับปัญหาการบริหารงานอนามัยโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกศรา อัญชันบุตร (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ลักษณะฝ่ายการพยาบาลที่เป็นเลิศในโรงพยาบาลตติยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่าลักษณะฝ่ายการพยาบาลที่เป็นเลิศในโรงพยาบาลตติยภูมิ ปี พ.ศ. 2555 ประกอบด้วย 4 หมวด ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของฝ่ายการพยาบาล ประกอบด้วย 4 ด้านย่อย ได้แก่ 1) โครงสร้างองค์การ ที่ยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ 2) การดำเนินงาน ที่มีการวางแผนกลยุทธ์ และกำหนดเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน 3) บรรยากาศองค์การที่อบอุ่น และมีความเอื้ออาทรต่อกัน และ 4) การสนับสนุนขององค์การที่เน้นคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร

2. ลักษณะการจัดการในฝ่ายการพยาบาล ประกอบด้วย 4 ด้านย่อย ได้แก่ 1) การจัดการทั่วไปที่ให้อิสระในการทำงานแก่บุคลากรมากขึ้น 2) การจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่มีแผนการพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน ทั้งด้านการศึกษาและความก้าวหน้าในงาน 3) การจัดการความรู้เพื่อการพัฒนา และ 4) การจัดการงบประมาณและบริหารวัสดุอุปกรณ์ที่เทียบเท่าองค์การภายนอก

3. ลักษณะการบริการพยาบาล ประกอบด้วย 2 ด้านย่อย ได้แก่ 1) รูปแบบการดูแลผู้ใช้บริการที่หลากหลายและ 2) คุณภาพการบริการและการพัฒนาคุณภาพทางการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. คุณลักษณะของบุคลากร ประกอบด้วย 2 ด้านย่อย ได้แก่ 1) สมรรถนะทั่วไป และ 2) สมรรถนะเฉพาะตำแหน่งผู้นำองค์การและผู้บริหารพยาบาล

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 “เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ.” การบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร. ทอ. และทร.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่าทอ.และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งตอบรับสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามเหล่าทัพ ได้แก่ ทบ. ทร. ทอ. แตกต่างกัน” โดยเฉพาะด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครอง ทบ.มีความเป็นเลิศในด้านนี้มากกว่า ทร. และทอ. สาเหตุที่ทบ.มีความเป็นเลิศในด้านความใกล้ชิดกับนักเรียนและผู้ปกครองสูงกว่า ทร. และทอ. อาจมาจากข้อเท็จจริงที่บุคลากรของ ทบ. มีสวัสดิการบ้านพักอยู่ในสถานที่ทำงาน จึงอาจเป็นเหตุที่ทำให้บุคลากรของ ทบ.สามารถใช้เวลาใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่ นักเรียนเป็นอย่างดีและมีการนำข้อเสนอของผู้ปกครองที่เสนอแนะปัญหาของนักเรียนมาปรับปรุงแก้ไข และอีกด้านที่ทบ.มีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่า ทร.ทอ. อีกด้านหนึ่ง คือด้านมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน ทบ. มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและสูงกว่า ทร. และทอ.แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารของ ทบ.มีการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการเรียนการสอนและเมื่อมีปัญหาผู้บริหารเข้าร่วมปฏิบัติการแก้ไขปัญหาย่างรวดเร็วจริงจัง มีการเปิดโอกาสให้ครูสามารถเข้าปรึกษาหารือได้โดยตรง โดยเฉพาะ ทบ.มีระบบการบริหารที่รวดเร็วระเบียบทางเอกสารไม่ยุ่งยากมีการนำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศมาประกอบการบริหารและแก้ปัญหาใน

องค์การ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประทีป มณีบางกา (2550, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ในช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 2” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ทางวิชาการช่วงชั้นที่ 4 โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นในการบริหารสู่ ความเป็นเลิศทางวิชาการช่วงชั้นที่ 4 ที่มีตำแหน่งวุฒิทางการศึกษา และมีประสบการณ์ในการ ทำงานต่างกัน ในภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นในการ บริหารสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการในช่วงชั้นที่ 4 ที่มีขนาด โรงเรียนต่างกัน ในภาพรวม มีความ คิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความ คิดเห็นในการบริหารสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ในช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชุมพร เขต 2 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมวิชาการ ด้านการ จัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมิน ผลการเรียนรู้และด้านการประเมินผลการจัดการงาน วิชาการ ด้านการวางแผนวิชาการ และด้าน การนิเทศทางการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชยาภรณ์ นินนานนท์ (2554, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้” พบว่า 1) ความต้องการในการพัฒนา สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้ใน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้ จำแนกตามประสบการณ์ วุฒิ การศึกษา และขนาดสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารสู่ความ เป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูดนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนดุริยางค์” นั้น ในภาพรวม การบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ แตกต่างกัน อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการ ปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูดนตรี ข้าราชการประจำวงดนตรี นักเรียนดุริยางค์ แตกต่างกัน” ผลการวิจัยพบว่าการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ โดยพิจารณาจากการ บริหารสู่ความเป็นเลิศ 8 ด้านในภาพรวมโดย จำแนกสถานภาพตามตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารสู่ ความเป็นเลิศพบว่า ผู้บริหารมีระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศสูงกว่านักเรียนดุริยางค์ ครูดนตรี

และข้าราชการประจำวงดนตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีสองด้านที่มีค่าความแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากร นักเรียนและครูมีความเป็นเลิศในด้านนี้พร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และกระตือรือร้นในการทำงานและมีกำลังใจในการเพิ่มผลงานของโรงเรียน โดยที่ผู้บริหารจะมีการยกย่องผลงานของครูหรือนักเรียนที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนหรือองค์กร จะเป็นการเดินทางไปสู่การบริหารสู่ความเป็นเลิศได้ตามเป้าประสงค์ และอีกด้านหนึ่งที่มีค่าความแตกต่างกัน คือ ด้านทำงานที่ตัวเองเชี่ยวชาญ การกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางดนตรีโดยการเข้าประกวดในโครงการดนตรีต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก นักเรียนครูฝึก และผู้บริหารมีการปรับปรุงหลักสูตรเนื้อหาวิชาชีฟด้านดนตรีอยู่เสมอ จะเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สามารถเดินทางไปสู่เป้าหมาย ในการบริหารสู่ความเป็นเลิศ โดยเฉพาะผู้บริหารของแต่ละเหล่าทัพและนักเรียนครูฝึกเป็นกลุ่มที่เป็นส่วนสำคัญในการบริหารสู่ความเป็นเลิศ การก้าวสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนครูฝึกทหารเหล่าทัพนั้นจะต้องมีผู้บริหารที่เข้าใจหลักการบริหารอย่างแท้จริง โดยเฉพาะหลักการบริหารการศึกษาและคุณลักษณะการบริหารสู่ความเป็นเลิศทั้ง 8 ด้านของปีเตอร์และวอเตอร์แมน (Peters and Waterman, 2004) เป็นหลักการในการบริหารองค์กร และต้องมีนักเรียนที่พร้อมที่รับการพัฒนาเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนครูฝึกทหารเหล่าทัพ ในครั้งนี้
ข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งเป็นแนวทางในการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนครูฝึกทหารเหล่าทัพ ในภาพรวมทั้ง 3 เหล่า ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารควรจัดระบบการบริหารของโรงเรียนให้มีขั้นตอนในการแก้ปัญหาที่รวดเร็วระเบียบทางเอกสารไม่ยุ่งยาก
2. ฝ่ายบริหารควรมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน
3. ฝ่ายบริหารควรจัดสวัสดิการและทุนการศึกษาให้กับนักเรียนทุกปีการศึกษา
4. ฝ่ายบริหารควรจัดเตรียมเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลไว้อย่างพอเพียงกับจำนวนนักเรียน

5. ฝ่ายบริหารควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางดนตรีโดยการเข้าประกวดในโครงการดนตรีต่างๆทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

6. ฝ่ายบริหารควรดูแลฝ่ายปกครองให้มีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน

7. ฝ่ายบริหารควรมีนโยบายการบริหารงานแบบ การมีส่วนร่วมมากกว่าการใช้อำนาจเผด็จการ

ข้อเสนอแนะตามเหล่าทัพ

1. ฝ่ายบริหาร ทบ. ควรเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารและเสนอแนวทางการปฏิบัติงาน และปรับปรุงบรรยากาศในโรงเรียนส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีความสุข

2. ฝ่ายบริหาร ทร. จัดระบบของโรงเรียนมีขั้นตอนในการแก้ปัญหาที่รวดเร็วระเบียบทางเอกสารไม่ยุ่งยาก จัดการให้นักเรียนมีอิสระในการเลือกเครื่องดนตรีที่ตรงกับความสามารถของนักเรียนได้และควรปรับปรุงบรรยากาศในโรงเรียนส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีความสุข พร้อมทั้งมีการจัดเตรียมเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลไว้อย่างพอเพียงกับจำนวนนักเรียน

3. ฝ่ายบริหาร ทอ. ควรจัดระบบให้มีการนำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศมาประกอบการบริหารและแก้ปัญหา มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและนำข้อเสนอของผู้ปกครองนำมาปฏิบัติปรับปรุงแก้ไข และจัดเตรียมเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลไว้อย่างพอเพียงกับจำนวนนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปนั้นควรทำการศึกษา ดังนี้

1. ใช้กลุ่มตัวอย่างเดิมในการศึกษา วิจัยในผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพเพื่อเปรียบเทียบกับ การวิจัยในครั้งนี้

2. ศึกษาวิจัยในภาพรวมของหลักสูตรการดุริยางค์ของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพต่อไป

3. ศึกษาวิจัยในการจัดทำชุดการสอนวิชาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีในรูปแบบของการรวมกลุ่มแบบขนาดกลาง และขนาดใหญ่เพื่อใช้เป็นแบบมาตรฐานแกนกลางของโรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพต่อไป

4. นำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปต่อยอดการวิจัยในหัวข้ออื่นๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตรการ
ดุริยางค์สู่ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพ แนวทางการพัฒนาทักษะการดุริยางค์สู่
ความเป็นเลิศของ โรงเรียนดุริยางค์ทหารเหล่าทัพสุ่อาเซียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี